

Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne, odrzucając istnienie „poważnych wątpliwości” co do naruszenia podstawowych swobód przedsiębiorczości i świadczenia usług.

Zarzut czwarty: Sąd i Komisja nie przedstawiły wystarczającego uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-599/22)

(2022/C 424/45)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, B. Sasinowska i G. Wilms)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie podejmując niezbędnych działań w celu zapewnienia, aby wyznaczona przez nią instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego („instytucja ATS”) zastosowała się do art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 29/2009 ⁽¹⁾, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 3 TUE w związku z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 29/2009.
- Obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Grecka zwlekała ponad trzy lata z zastosowaniem się do rozporządzenia nr 29/2009 w zakresie zapewnienia świadczenia usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustanawiające wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (Tekst mający znaczenie dla EOG), (Dz.U. 2009, L 13, s. 3).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 6 lipca 2022 r. w sprawie T-280/18, ABLV Bank/SRB, wniesione w dniu 16 września 2022 r. przez ABLV Bank AS w likwidacji

(Sprawa C-602/22 P)

(2022/C 424/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ABLV Bank AS w likwidacji (przedstawiciel: O. Behrends, Rechtsanwält)

Druga strona postępowania: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku,

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB z dnia 23 lutego 2018 r. w odniesieniu do wnoszącej apelację i jej luksemburskiej spółki zależnej,
- nakazanie SRB zapłatę kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołania i kosztów niniejszego odwołania, oraz
- w zakresie, w jakim Trybunał nie jest właściwy do orzekania w niniejszej sprawie, o przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi cztery podstawy odwołania.

Pierwsza podstawa odwołania: Sąd nieprawidłowo zinterpretował i zastosował art. 18 rozporządzenia o SRM⁽¹⁾ i popełnił szereg związanych z tym błędów i faktycznych zniekształceń. Strona wnosząca odwołanie twierdzi:

- że Sąd nie zachował dokładnego rozgraniczenia kompetencji SRB ustalonych w art. 18 rozporządzenia SRB, który stanowi, iż SRB może przyjąć działania ze skutkiem wiążącym na zewnątrz jeżeli zostały spełnione trzy przesłanki z art. 18 rozporządzenia o SRM i jeżeli Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej nie wyraża sprzeciwu w tym zakresie;
- że brak jest podstaw w tekście art. 18 rozporządzenia o SRM dla przyjęcia, iż SRB może przyjąć działania ze skutkiem wiążącym na zewnątrz, jeżeli zostały spełnione tylko dwie przesłanki;
- że SRB w rzeczywistości uznała swój błąd przyjmując inne stanowisko w najnowszych analogicznych sprawach;
- że Sąd nie zbadał w pełni zgodności z prawem zaskarżonych decyzji (SRB/EES/2018/09 and SRB/EES/2018/10 z dnia 23 lutego 2018 r.) w ten sposób, że nie ustalił, w jaki sposób zgodnie z dokonaną przez Sąd wykładnią zaskarżonych decyzji sytuacja prawna wnoszącej odwołanie i jej spółki zależnej uległa zmianie;
- że Sąd zniekształcił jasną treść zaskarżonych decyzji poprzez brak przyznania, że zawierały one postanowienia o likwidacji wnoszącej odwołanie i jej spółki zależnej; oraz
- że Sąd dopuścił się w związku z tym kilku błędów, ponieważ min. pomylił zaskarżone decyzje z działaniami, jakie SRB kieruje do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu wdrożenia zaskarżonych decyzji.

Druga podstawa odwołania: Sąd dopuścił się kilku naruszeń prawa i procedury, jak również zniekształceń w odniesieniu do ustaleń faktycznych. Wnosząca odwołanie twierdzi:

- że Sąd zniekształcił treść akt, twierdząc, że doszło do oceny zagrożenia upadłością lub znajdowania się na progu upadłości, bez wspomnienia o tym, że SRB wyraźnie stwierdziła w swojej obronie, iż nie doszło do takiej oceny, i
- że odnośnie tego samego kontekstu Sąd dopuścił się innych związanych z tym naruszeń i zniekształceń, jak również pominięcia w odniesieniu do argumentów wnoszącej odwołanie, min. przez to, że nie odniósł się do skutków moratorium o zaprzestaniu płacenia zobowiązań oraz że dokonał nieprawidłowej wykładni pojęcia płynności w rozumieniu art. 18 rozporządzenia o SRM.

Trzecia podstawa odwołania: Sąd dopuścił się szeregu naruszeń prawa, błędów w ustaleniach faktycznych oraz nie odniósł się do zarzutów wnoszącej odwołanie dotyczących powiadomienia FinCEN (Financial Crimes Enforcement Network) i następujących po nim stwierdzeń w wyniku ustaleń lotewskiego urzędu antykorupcyjnego.

Czwarta podstawa odwołania: Sąd popełnił błąd w ustaleniu, iż skarga o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do spółki zależnej wnoszącej odwołanie jest niedopuszczalna. Wnosząca odwołanie twierdzi, iż Sąd błędnie przyjął, iż zaskarżone decyzje nie powinny być interpretowane zgodnie z publicznymi informacjami obowiązującymi w czasie zaskarżonej decyzji i że znaczenie ma tylko tekst, który został przekazany przez SRB krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dla celów wykonania zaskarżonych decyzji, oraz że w każdym razie Sąd dokonał zniekształcenia jasnej treści tego tekstu.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Malty

(Sprawa C-622/22)

(2022/C 424/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Sasinowska i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie podejmując środków niezbędnych do zapewnienia, że wyznaczona przez nią instytucja ATS jest zgodna z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 29/2009 (¹), Republika Malty uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. TUE w związku z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 29/2009; oraz
- obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Malty od ponad 3 lat nie przestrzega przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 29/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustanawiającego wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustanawiające wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (Dz.U. 2009, L 13, s. 3.; sprostowanie Dz.U. 2009, L 104, s. 58).